Γιατί στο ναό και όχι στο σπίτι μου; (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Μαρτίου, 2012

«Αλλά ποιά είναι η ψυχρή δικαιολογία των πολλών; Μπορώ, λέγει, να προσευχηθώ και στο σπίτι μου, ενώ ομιλίες και διδασκαλίες δεν είναι δυνατό ν’ ακούσω εκεί.

Απατάς τον εαυτό σου, άνθρωπε!

Βέβαια είναι δυνατό να προσευχηθείς και στο σπίτι σου, είναι αδύνατο όμως να προσευχηθείς έτσι, όπως προσεύχεσαι στην Εκκλησία, όπου υπάρχει τόσο πλήθος πατέρων, όπου αναπέμπεται απ’ όλους μαζί κοινή προσευχή προς τον Θεό.

Δεν εισακούεσαι τόσο πολύ παρακαλώντας μόνο σου τον Κύριο, όσο όταν τον παρακαλείς μαζί με τους αδελφούς σου.

Γιατί εδώ στην Εκκλησία υπάρχει κάτι το επιπλέον, όπως δηλαδή η ομόνοια, η συμφωνία, ο σύνδεσμος της αγάπης και οι ευχές των ιερέων. Γι’ αυτό βέβαια και επί κεφαλής των ακολουθιών είναι οι ιερείς, ώστε οι ευχές του πλήθους, που είναι ασθενέστερες, ενισχυόμενες με τις δυνατότερες ευχές αυτών, να ανεβούν μαζί μ’ αυτές στον ουρανό.

Εξάλλου ποιά ωφέλεια θα μπορούσε να προκύψει απ’ την ομιλία, όταν δεν συνδέεται με την προσευχή; Πρέπει να προηγείται η προσευχή και ν’ ακολουθεί ο λόγος. Αυτό ακριβώς λένε και οι Απόστολοι: «Εμείς όμως θ’ αφοσιωθούμε στην προσευχή και στην υπηρεσία του Θείου λόγου» (Πράξ. 6, 6). Το ίδιο κάνει και ο Παύλος στα προοίμια των επιστολών του, όπου προσεύχεται, όπως ακριβώς το φως του λυχναριού, έτσι και το φως της προσευχής να βοηθήσει στην ορθή ανάπτυξη της διδασκαλίας.

Αν συνηθίσεις τον εαυτό σου να προσεύχεται σωστά, δεν θα έχεις ανάγκη απ’ τη διδασκαλία των συνδούλων σου, εφ’ όσον ο ίδιος ο Θεός θα σου καταφωτίσει το νου χωρίς τη μεσολάβηση μεσίτη. Αν η προσευχή ενός μόνου άνθρωπου έχει τόση δύναμη, πολύ μεγαλύτερη έχει η προσευχή που γίνεται από πλήθος ανθρώπων. Γιατί είναι μεγαλύτερη ή δύναμη αυτής και πολύ πιο μεγαλύτερη η παρρησία από την ιδιωτική προσευχή πού γίνεται στην οικία.

Από πού γίνεται αυτό φανερό; Άκουσε τον ίδιο τον Παύλο που λέει:«Ο οποίος μας έσωσε από ένα τόσο μεγάλο θάνατο και μας σώζει, ελπίζουμε δε ότι και πάλι θα μας σώσει, εάν και σεις *με* βοηθήσετε με την προσευχή σας, ώστε ν’ αποδοθεί ευχαριστία από πολλούς για λογαριασμό μας για τη χάρη που έδειξε ο Θεός σε σας» (Β’ Κορ. 1, 10).Έτσι και ο Πέτρος διέφυγε απ’ τη φυλακή. Γιατί λέει: «Προσευχή θερμή γινόταν από την Εκκλησία προς το Θεό γι’ αυτόν» (Πράξ. 12, 5).

Εάν λοιπόν η προσευχή της Εκκλησίας ωφέλησε τον Πέτρο, κι έβγαλε από τη φυλακή το στύλο εκείνο, πες μου, πώς εσύ περιφρονείς τη δύναμή της και ποιά δικαιολογία θα έχεις;

Άκουσε και τον ίδιο το Θεό που λέει ότι συγχωρεί το πλήθος όταν τον παρακαλεί με όλη την αγαθή διάθεση. Γιατί απολογούμενος προς τον Ιωνά, λέει προς αυτόν σχετικά με το φυτό της κολοκυθιάς: «Εσύ λυπήθηκες για μια κολοκυθιά, για την οποία δεν κόπιασες ούτε και την έθρεψες, εγώ δεν θα λυπηθώ για τη μεγάλη πόλη της Νινευί, στην οποία κατοικούν περισσότεροι από δώδεκα μυριάδες άνθρωποι;» (Ιωνά 4, 10). Δεν αναφέρει ο Θεός τυχαία τον αριθμό των κατοίκων, αλλά για να μάθεις, ότι είναι μεγάλη η δύναμη της ομαδικής προσευχής.

Αυτό επιθυμώ να σας το κάνω φανερό κι από μία ανθρώπινη ιστορία.

Πριν από δέκα χρόνια, όπως κι εσείς γνωρίζετε, συνελήφθηκαν μερικοί για συνωμοσία. Κάποιος τότε ανώτερος αξιωματούχος, που αποδείχτηκε συνένοχος για τις κατηγορίες, δέθηκε με σκοινί στο στόμα και οδηγείτο στον τόπο της εκτελέσεως. Τότε λοιπόν όλοι οι κάτοικοι έτρεξαν προς τον ιππόδρομο, παρασύροντας μαζί τους

κι εκείνους που εργάζονταν στα εργαστήρια, και σύσσωμος ο λαός άρπαξε απ’ την οργή του βασιλιά, εκείνον που είχε καταδικαστεί και δεν ήταν άξιος καμμιάς συγγνώμης.

Ώστε λοιπόν, θέλοντας να καταπραΰνετε την οργή του επίγειου βασιλιά, τρέχατε όλοι μαζί με τα παιδιά και τις γυναίκες σας, όταν όμως πρόκειται να εξιλεώσετε το Βασιλιά των Ουρανών και να σώσετε απ’ την οργή του όχι ένα, όπως τότε, ούτε δυο και τρεις και εκατό, αλλά όλους τους αμαρτωλούς της οικουμένης, και ν’ απαλλάξετε τους δαιμονιζόμενους απ’ την παγίδα του διαβόλου, κάθεστε έξω και δεν τρέχετε όλοι μαζί μέσα, ώστε ο Θεός, αφού εκτιμήσει τη συμπαράσταση όλων σας, κι εκείνους ν’ απαλλάξει από την τιμωρία, και τα δικά σας αμαρτήματα να συγχωρήσει;

Γιατί, εάν στην περίπτωση εκείνη τύχαινε να βρίσκεσαι στην αγορά, ή στην οικία, ή σ’ επείγουσα εργασία, δεν θα έπρεπε να τρέξεις προς την κοινή παράκληση, σπάζοντας όλα τα δεσμά με πολύ πιο μεγαλύτερη ορμή από οποιοδήποτε λιοντάρι;

Πες μου, αγαπητέ μου, ποιά ελπίδα σωτηρίας θα έχεις κατά τον καιρό εκείνο της απολογίας σου ενώπιον του Θεού; Δεν αναπέμπουν εκείνη τη φρικωδέστατη φωνή μόνον άνθρωποι, αλλά και άγγελοι ικετεύουν τον Κύριο, κι αρχάγγελοι τον παρακαλούν. Έχουν και τον καιρό σύμμαχό τους και την προσφορά της θυσίας βοηθό…».

(Γ΄ Λόγος «Περί ακαταλήπτου»)

(Πηγή ηλ. κειμένου: fdathanasiou.wordpress.com)